

The background of the cover is a white circle surrounded by a thick border of red, hand-painted brushstrokes that resemble flames or long, flowing hair. The strokes are thick and expressive, with varying lengths and directions, creating a dynamic and textured frame around the central text.

Janka Procházková

Moje máma říkala

Janka Procházková

Moje máma říkala

Janka Procházková

Moje máma říkala

Odpovědný redaktor Michal Hrubý

Obálka Janka Marešová

Sazba a e-kniha Miloslav Krátký – printondemand.cz

Vydalo nakladatelství Volvox Globator, Bořivojova 99, Praha 3

– Žižkov, jako svou 1196. publikaci.

Vydání první

Praha 2020

Adresa knihkupectví: Volvox Globator, Štítného 16, Praha 3 –

Žižkov

www.volvox.cz

© Janka Procházková 2020

ISBN 978-80-7511-598-0

Poděkování

Děkuji své mamince za vše dobré, co zasela do mého života. Nikdy se nikoho nezalekla, nedala se zastrašit, nikdy před ničím necouvla, vždy si stála za svým názorem, ať hrozily jakékoli následky. To nakonec vždy odzbrojilo všechny protivníky. Její statečnost a odvaha je pro mne nekonečnou inspirací a dobrým vzorem k tomu, jít proti proudu za všech okolností a nenechat se ničím strhnout do davu nemyslící většiny a nikdy neohnout záda.

Dedikace

Svému synovi Petru Kryštofovi, aby věděl, že je tou nejcennější bytostí.

Slova matky jsou dražší než všechny poklady, ničím je nevyvážíš. Aby byla stále s tebou, Jendo, dostáváš tuto knihu.

Své milované dceři, která nese moje jméno, přeji požehnání nebe na každém kroku po tomto světě. Kéž zúročíš svá obdarování.

Své milované nejmladší dceři Ince, aby byla vždy milovaným Božím dítětem a vzpomínala na svou matku tak, jako ona vždy mys-lela na ni.

Předmluva

V době, ve které my lidé často mluvíme o zdravém životním prostředí, se nabízí pohled člověka, jak se čtenáři sami přesvědčí, na životní styl a mezilidské vztahy. Rodina je institut nikoliv náš, lidský. Rodinu budujeme, do ní jsme se narodili, tam nacházíme své „doma“, ale je to Bůh, kdo nám tento dar dal. Ideál rodiny není v přítomnosti více maminek a tatínků v jedné domácnosti, ani nepřítomnost jednoho či druhého. Ideál rodiny je jiný: doma má, dle Božího plánu, být místo pro jedny rodiče, případně i prarodiče, a samozřejmě děti. Nosné mezilidské vztahy pro celý lidský život mají svůj původ právě tam. Rádi a často vzpomínáme na své blízké, zvláště když jsme jako dospělí domov opustili a postavili se na vlastní nohy,

a stejně tak s vděčností myslíme na ty, kteří nás již opustili. Zůstává ono: „tak to maminka dělala, tak to říkala... to by náš tatínek dělal jinak, lépe“ apod. Nestačí však jen na tyto, nám tolik drahé osoby, melancholicky vzpomínat. Rodiče do našich srdcí vkládali nejen krásná slova, ale byli pro nás příkladem, abychom se pak sami rozhodovali v daných situacích jednat podobně.

Knize Janky Procházkové přeji vnímavé čtenáře, radující se ze života a současně ochotné být dobrým příkladem pro druhé. Klima a atmosféra ve velké rodině lidí naší planety pak jistě na zdraví jen získají.

Mons. Jan Baxant, biskup litoměřický

Úvod

Když můj adoptivní syn Petr slavil osmnácté narozeniny, dostal jako dárek malou knihu s mými slovy na cestu životem. Byl to takový můj nápad, zanechat památku na věty, které ode mne má rodina často slýchala. Ostatní děti tím byly nadšené a chtěly, abych jim napsala něco podobného. Vyhověla jsem jejich prosbě – a tak každé z dětí obdrželo sice podobnou, ale v každém případě originální knihu. Každý je jiný – a proto dostal jiné rady. Pro povzbuzení. Neexistuje člověk, který by se nepotýkal s nějakými komplexy. Ty dokážou potrápít, i když jsou neopodstatněné. Každý z nás zápasí s řadou problémů, často se cítí bezradný, když je na své cestě životem zaskočen nepředvídatelnými událostmi. Někdy stačí

vzpomenout si na slova své matky, zařídít se podle nich – a je po starostech.

Postupem času se zrodila tato kniha, ve které jsem stmelila všechny myšlenky a názory na život kolem nás tak, jak jsme o tom s dětmi diskutovali. Snad i vám pomůže zorientovat se v záplavě protichůdných názorů a zvolit správný postoj k informacím, které dorážejí na duši a myšlení, vytvářejí jen chaos a vedou k chybným rozhodnutím.

Rady synům

Bůh je moudřejší a ví, co a proč dělá.

–

Bud' Bohu vděčný za všechno ve svém životě, všechny věci jsou jeho pozornosti tobě.

–

Oškliv si to, co si oškliví Bůh – a nic v tvém životě nebude chyba.

–

Pamatuj, že úspěch a štěstí, jak je vidí svět, jsou ničím proti míru v srdci, který dává Bůh těm, kdo chodí po jeho cestách.

–

Nikdy se neznepokojuj budoucností. Neboj

se toho, co ti přinese zítřek. Žij plně to, co ti přináší dnešek. Raduj se, že prší, že svítí slunce. Prožívej den naplno, s jeho radostmi i starostmi, jako by nebyl jiný den než ten dnešní. Na minulost vzpomínej: na to dobré, co ti život dal, a na to zlé – pro poučení. Abys neudělal stejnou chybu. A proto, abys věděl, že to zlé jsi překonal, je to už za tebou – a tak se z nesnází, ve kterých jsi teď, také dostaneš.

–

Víš, že Bůh má rád veselé lidi? On má smysl pro humor, tak ho měj také.

–

Když se ráno probudíš, ať tvá první myšlenka patří tvému Stvořiteli a Spasiteli. Ty mu stojíš za to, že jsi na světě. Tvá láska a důvěra v jeho blízkost je to jediné, co mu můžeš dát.

–

Ďábel se tě bude snažit získat různými cestami. I radovánkami a na první pohled dobrými věcmi.

–

I pocity beznaděje jsou jednou z ďábových zbraní a pastí. Závídí ti přístup do ráje, a tak se snaží ti zabránit tam vstoupit.

–

Logické myšlení je ďábovou silnou zbraní. Na logické uvažování už dostal nejednoho mudrce. Měj vnímavé srdce pro Boží moudrost, která je někdy i proti logice, ale konečné slovo patří Bohu.

–

Často rozvažuj o svém životě. Co jsi už ušel, kam jsi došel a kam vlastně chceš.

–

Čti si často v Bibli, ale s pokornou modlitbou. Znalost Bible má totiž i ďábel.

–

Chraň se špatných přátel. Mohou být i na první pohled sympatičtí. Ptej se, zdali znají Boha a zda ho nechávají jednat ve svém životě, či zda ho hledají a jsou otevřeni pro Pravdu a Dobro.

–

Snaž se ze všech sil, jako by vše záviselo jen na tobě. Jak to nakonec dopadne, přenechej Bohu.

–

Dělej věci tak, jak nejlépe umíš. Když se to nepovede, nermuť se. Bůh má své vlastní výsledky. Když se ti to povede, vzdej dík a čest Bohu – nenadýmej se pýchou.

–

Pravá pokora je v tom, umět přijímat sebe bez ohledu na mínění druhých. Jestli tě chválí, nebo tě haní – na tom nesmí stát tvé sebevědomí. Ty jsi dítě Boží, máš hodnotu v Božích očích – a ani chvála, ani pohrdání tebou tě nesmí zničit. Skromnost, pravá pokora a pravá hrdost spočívá ve vědomí vlastní hodnoty bez ohledu na mínění okolí: „Nezpychnu chválou a nezdrtí mne kritika.“

–

Bůh vidí vše z věčnosti a v jiných souvislostech a perspektivách. Zkus si vzít jeho dalekohled a lupu.

–

Než se pro něco rozhodneš, promluv si nejdříve s Bohem. Má i větší hlavu.

–

Važ každé slovo dříve, než ho vyslovíš. Dobré slovo se vrací jak bumerang – zlé rovněž. Slovo je tvá nejsilnější zbraň. Buduje dobro i boří a ničí lidské vztahy.

–

Nemohl jsi rozhodnout, kdy a kde se narodíš. Nemůžeš si vybrat dobu a lidi, se kterými se potkáš. Ale můžeš proměňovat sebe a své okolí. Tím, že zasadíš strom a květiny necháš rozkvést. A nejen doslova. Rozuměj: konej dobro a šíř ho okolo sebe. A v srdcích lidí probudíš dávno uspanou laskavost.

–

Zůstaň sám sebou, drž se Boha, provede tě vším a nikdy nebudeš sám.

–

Straň se hlupáků. Jejich přátelství nemá

cenu a ještě chytrého považují za hlupáka.

–

Buď přímý v jednání, nikoho se neboj. Ty máš svou hodnotu, druhý tě nemůže zničit. Tak mu směle odpověz a zpříma mu hled' do očí.

–

Ať se ocitneš v jakékoli situaci, věř, že Bůh je vždycky s tebou.

–

Každý den je novou nadějí, každý den se můžeš naučit něco nového.

–

Nikdy nezapomínej na modlitbu. Modlitba je hlavně pomyšlení na Boha s láskou a projev vděčnosti Bohu za vše, co se děje v tvém životě.

–

Máš svou cenu! Ať si druhý říká, co chce, ty máš svou cenu. Každému se směle postav. Neuhýbej očima a hlasitě ho pozdrav.

–

Máš krásný, příjemný hlas. Mluv odvážně, nahlas a svůj zvučný hlas co nejvíc používej.

–

Žádný den se neopakuje. Ani to zlé tě nepotká dvakrát.

–

Důvěřuj sobě a důvěřuj Bohu. A také důvěřuj těm, o kterých víš, že tě mají rádi.

–

Měj odvahu důvěřovat i tomu, koho jsi právě poprvé potkal. Jedině tak objevíš nového přítele a novou lásku.

–

Zklamání ať ti nikdy nebere odvahu znovu důvěřovat a otvírat své nitro dalšímu člověku.

–

Všichni lidé nejsou stejní. Dívej se na ně očima věčnosti. Spějí ke spáse, nebo k

záhubě? Mohu jim pomoci?

–

Hlídej si svou duši. Tvé myšlenky ať nesměřují ke zlobě, k zoufalství, ale vždy k lásce a naději.

–

Život není lehký, není snadný, ale s Bohem po boku se dá prožít zajímavý život, ať se v něm děje cokoli. Bůh má velkou fantazii. Copak ti připraví na zítřek? Má i smysl pro humor. Tak se s ním dobře bav.

–

Kéž se naučíš modlit každou vteřinou svého života! Kéž je tvůj život jednou velkou modlitbou!

–

Když nezapomeneš na vděčnost Bohu, pocítíš jeho štědrou ruku. Kdyby rád dával další a další dary nevděčnickům?

–

Když se naučíš být velkorysý, pocítíš velkorysost Boží. A ta je nepřekonatelná.

–

Předháněj se s Bohem v lásce. A budeš se v ní koupat.

–

Úsměv nic nestojí, ale dokáže získávat lidská srdce. A tak s ním nešetři.

–

Chceš-li mít přátele a lásku, usmívej se na svět. I když máš pocit, že se nikdo neusmívá, a ještě tě mají za blázna.

–

Věř mi, stojí za to mít rád. A to dřív, než zjistíš, že má druhý rád tebe.

–

V lásce předbíhej ostatní. Jedině tak se nějaké lásky dočkáš.

–

Každý úsměv opětuj. Nedívej se na usmívajícího s nedůvěrou nebo lhostejně. Na úsměv odpověz úsměvem.

–

Když se budeš na svět smát, on se bude smát na tebe.

–

Nechceš-li život prožít sám a v zapomnění, hovoř s druhými a raduj se z jejich blízkosti.

–

Když vyjádříš druhým, že je máš rád a jak ti na nich záleží, neutečou od tebe, ale budeš mít možnost s nimi sdílet jejich životy.

–

Žij tak, abys neškodil sobě ani druhým lidem.

–

Pro spokojený život je důležité mít dobré přátele, uspokojivé vztahy v rodině, prožívat lásku, mít práci, která baví a které člověk rozumí. Je dobré být zdravý a mít reálné cíle.

–

Když se tvoje plány hroubí, neznamená to, že jsi neschopný nebo jsi byl velký fantasta. Prostě někdy všechno nevyjde, jak si myslíš. A je to zpravidla výhra, i když to tak zpočátku nevypadá. Nakonec se ukáže, že to bylo dobře. Neztrácej odvahu, své plány a cíle přehodnot', ale nedrž se zase moc při zdi. Malé cíle jsou sice taky cíle, ale přesto postupuj – třeba malými krůčky – stále vpřed. Neboj se velkých cílů, odvážnému nakonec štěstí přeje. Když totiž slevíš, může se stát, že na konci cesty budeš se svým životem nespokojený.

–

Věty typu „kdybych tenkrát...“ nepoužívej příliš často. Ať ti to je znamením, že se nějak špatně rozhoduješ, jsi příliš opatrný nebo příliš ris-kuješ. Musíš se naučit rozumět sám sobě a vidět své možnosti reálně.

–

Bud' spokojený s tím, co máš – a nebaž po tom, co nemáš a těžko někdy mít budeš. Ušetříš si tím plno starostí a smutku – a otupíš hrot závisti.